

1) Deus, Pater Omnipotens, dicens "non est bonum hominem esse solum" (Gen) "fecit hominem ab initio masculinum et feminam" ( ) benedixitque eis "crescite et multiplicamini et replete Terram" (Gen 1, 28). Utrique ergo, viro et mulieri, aequaliter communicavit dignitatem hominis qua personae et ad Dei imaginem facti; quae resplendit etiam in distincta eorum proprietate, qua referuntur ad invicem simul et ad Deum; facultatibus suis procreativis utentes specialius adhuc participant in opere Creatoris continuandi. Est igitur ^{haec} ~~haec~~ catholica fides aequae aliena ab omni humanae sexualitatis visione diffamativa, sive biologica, sive psychologica sive sociologica tantum, quam ab exaggerata eorum opinione qui perfectionem humanae personae in hac sexuali ratione quasi exhaustiri putant.

2. Intime at Sapientissimo naturæ humane
Conditorum coniungitur ordinatio viri mulierisque
ad invicem mutuoque adiutorium cum nobiliss-
simo utriusque communi officio genus humanum
continuandum (?), ita ut naturalis amor vi-
ri mulierisque ad invicem simul augmento
et conservationi humani generis inseruiat et inde
hoc genus tanquam fructus amoris humani
fecundi continue resultat. Condigna vero hæc (?)
propagatio humane vitæ natura Deoque sic
ordinante ius ac privilegium est matrimonii,
quod proin origine, fine, officio totius huma-
nitatis bonum bonum est atque
sacrum. Omnis vero facultatis procreativæ
humane usus extra matrimonii iura
et ^{scepta} ^{pericula} contra dignitatem personæ
offendit et legem divinam.

3. Matrimoniale institutum etiam post ori-
ginalem labem vim humane vite et societa-
ti inserviendi non amisit; illud tamen, auri-
tia cordis humani non raro depravatum (cf. Mt.
19, 8-9) Dominus Noster Jesus Christus ad suam
primigeniam unitatem et indissolubilitatem
reduxit. Contractum ^{insuper} matrimonialium
baptizatum ad sacramenti dignitatem e-
vexit, qua naturalis coniugum amor sancti-
ficatur et vinculum matrimoniale unioni
inter Christum et Ecclesiam configuratur. In
quo matrimonio socialiter et iuridice ordina-
tur (?) participant ^{publica societas} Ecclesia ratione sacra-
mentalitatis, ^{(ratione effectuum civilium,}
id quod eorum collaborationem in evolendo
matrimonii iuris ad bonum persone huma-
ne desiderabilem facit. Quae collaboratio
naturae indissolubili christiane matrimo-
nii eam rationem habeat qualem bo-
num commune societatis humane per-
mittit. -

4. Amoris sui coniugalis vere humanam pu-
ritatem coniuges colunt si eiusdem signa
sibi debito modo praestantes commercio coniu-
gali naturaliter inditum ordinem servant ad
opus condigne propagationis. Ne gravissi-
mis quidem rationibus hunc ordinem arbitrarie
separent ab illis naturalibus bonis et fini-
bus qui insuper ipsis ipsarumque socie-
tati ^{eadem} ~~continuo~~ (?) commercio gignuntur.
Sancta et inviolabilis sit ipsis vita prolis
conceptae, quae iam ante partum dignitate
et iure humano vere praedita est, omnem
directam ~~occisionem~~ occisivam actionem ex-
cludens.

5. *Fis quibus Deus commisit generis humani propagandi ius et officium, iisdem, parentibus scilicet tanquam unitati concedidit et primum proles sustentandæ et adiuvandæ responsabilitatem. Propter eos ad officium educationis, natione suæ missionis et maternitatis supernaturalis, vocavit etiam Ecclesiam; sed etiam societatem publicam quæ intra ambitum boni communis civilis in iure educandi participat; alii educatores tantum his & subordinati educare possunt. Unitas finis educationis cooperationem continuam omnium (?) postulat quia ad hoc officium in humana societate concurrere debent.*

PATRIMONIO UC

EXLIBRA

OMNIA

6 Coniugum ultimatum ius est determinandi
numerum proles appetendi; in hac, hodiernis
in adiunctis saepissime non facili quaes-
tione omnium sibi eodem sibi orientium o-
bligacionum rationem habeant; tamen
ratio fides christiana illustret et spes con-
firmet. Omnis vero societatis institutiones
ad hoc cooperentur ut coniuges, propria
responsabilitate, hanc quaestionem solvere
possint.

7. - Familia societas naturaliter est homini
necessaria, propriis bonis ornata, quae ab
aliis ^{praestari} nequeunt, et quae, si fami-
liae membra sua officia perspiciunt, in om-
nes coetus humanae societatis benefice influere
valet, praesertim in illos qui in in consan-
guinitate fundantur. Quapropter pie foren-
dae et evolvendae sunt in familiis illas
relationes quibus sibi subsequentes iunguntur
generations. Habet etiam familia suam
essentialem a Conditoro inditam internam
structuram iuri, quae ex iis bonis et ex pro-
prietatibus suorum membrorum ad ea effi-
cienda gignuntur. Cum tamen familiae pro
regionum et temporum conditionibus, ratione
structurae et amplitudinis, ^{muneris} numeris et
efficientiae socialis, multum inter se differant,
familiae ipsae et omnes quibus familiaris
instituti cura incumbit studeant ita
condiciones has sibi resque his conditioni-
bus adaptandi, ut essentialis finis domesti-
cae societatis, tanquam unitatis natura-
lis, iuridicae, moralis, oeconomicae attingere
possint.

8 Publica auctoritas ut propriam et primariam
parentum proles procreandi et educandi ius
tueatur et promoveat bono communi tenetur ;
idem postulat ut legitime et administratione
familia utpote societatis imperfectae et subsidio
aliarum indigentes, iuretur praesertim quoad
habitationem, proprietatis et laboris ius deter-
minandum (?), securitatem socialem et tribu-
ta. Iure et officia coniugis^{et} familiae nec
laedantur nec periclitentur, etiam non sub spe-
cie et per modum adiutorii publici.

PATRIMONIO UC